

[Sigsgaard.]

dage påvist, hvordan man på forskellige områder helt systematisk fremmer udviklingen i de store byer og udsulter områderne uden om de store byer til trods for alle de smukke ord om egnsudvikling. Det går selvfølgelig ud over en hel del mindre erhvervsdrivende, det er klart. Og så er der selvfølgelig også de erhvervsdrivende, der kvæles af monopolerne, også i høj grad en følge af regeringens politik. Men bortset herfra så gælder de betragtninger, som jeg lige har gjort gældende.

Hr. Haunstrup Clemmensen sagde også, at de konservative ville forhindre monopolerne i at tage for store profiler. Dertil vil jeg sige rent ud, at det tror jeg ikke på at de konservative vil. Det er der intet i den politik, der har været ført, der tyder på, for de har sammen med de andre gamle partier stemt imod forslag om at give monopoltilsynet mere mandskab, selv om handelsministeren dengang åbent erkendte, at monopoltilsynet er for svagt bemanded, og det tror jeg også han vil erkende i dag. De konservative vil heller ikke gøre noget for at beskutte monopolerne. 3.000 af 12.000 aktieselskaber betaler ikke en krone i skat. Jeg kan ikke komme med de helt nye tal i dag, men det vil ikke være længe, før de kan foreligge, og de er endda værre, det går den gale vej. Stadig flere aktieselskaber betaler ingen skat, men det vil man ikke gøre noget ved.

Jeg har godt set, at Børsen og venstres pressebureau og andre i disse dage skriver om, at det dog er for galt med disse udenlandske monopol, som ingen skat betaler, for derved påfører de danske virksomheder en urimelig konkurrence. Det er lidt sent, man kommer i tanker om det. Jeg har fremhævet det forhold igennem de sidste 2 år. Jeg har fremsat forslag på dette område. VS har fremsat forslag om at gribe ind over for denne skattefrihed. Vi har tigget og bedt og truet, tror jeg, jeg tør sige, finansministeren om dog at gøre noget ved det. Hvad der er gjort, ved jeg ikke, det hører man ikke meget om. Nu har Børsen altså hittet ud af at komme med det samme krav, og det er selvfølgelig udmærket. Men vi må bare slå fast, at hidtil har regeringspartierne ikke villet gøre noget ved monopoliseringen, ved de udenlandske selskabers skattefrihed.

Vi har ønsket offentlige regnskaber i

hvert fald for de virksomheder, der støttes af det offentlige, af industriudviklingsfonden eller på anden måde. Hvem har stemt imod? Bl. a. de konservative — desværre også vistnok alle de andre gamle partier — som nu siger, at man vil kontrollere monopolerne. Var offentlige regnskaber fra virksomhederne ikke netop en af måderne at kontrollere monopolerne på? Hvis man virkelig vil kontrollere monopolerne, hvordan kan man så gå imod et forslag om, at regnskaberne skal være offentlige? Man må undskyldte mig, men jeg kan ikke tage det for sit pålydende, når de konservative siger, at de vil klippe kløerne på monopolerne.

Hr. Haunstrup Clemmensen talte også smukt om, at den bedste priskontrol er fri konkurrence, og det hører man også fra andre borgerlige ordførere. Lad mig spørge: hvor er den fri konkurrence på benzin og olie egentlig henne? Hvem sætter sig imod, at man dér får fri konkurrence? Hvor er den fri konkurrence på landbrugsområdet henne? Hvor er den fri konkurrence, når det gælder byggematerialer? Hvor har vi fri priskonkurrence på øl? Er der nogen, der har hørt om den? Der er ikke megen fri konkurrence på en lang, lang række områder. Jeg kunne have brugt hele min taletid på at remse områder op, hvor der ikke er antydning af fri konkurrence. Alligevel står man her og taler smukt om, at det er den fri konkurrence, der er den bedste kontrol. Men når den nu ikke er der, hvad så? Var der så ikke anledning til at tage prislovgivningen op til revision? Den begrænser, hvad man kan gøre ad den vej.

Hr. Haunstrup Clemmensen taler igen om, hvad man skal gøre for at begrænse den ekstra monopolgevinst, som vi godt ved der er tale om. Men han taler ikke om selve monopoliseringen, om selve det forhold, at monopolerne bliver stærkere og stærkere, at deres magt bliver større og større. Det er nemlig situationen, og derved, først og fremmest derved, sættes den fri konkurrence ud af spillet. Staten støtter i alt væsentligt monopolerne i første række; mindre forretninger og mindre landbrug osv. lukkes i tusindvis, og alt imens står man i folketinget og priser den fri konkurrence. Det er fuldstændig ude af trit med den virkelighed, som vi godt alle sammen kender.

Så er der socialdemokraternes forslag,